

[Bjørn Elmquist]

Det korte af det lange er, at vi fra venstres side kan støtte dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg føler trang til lige at gøre en bemærkning til hr. Bjørn Elmquists udtalelse om, at der skulle være modstrid mellem justitsministerens og min udtalelse. Så har jeg i hvert fald udtrykt mig dårligt. Det er helt klart, at vi er indstillet på at medvirke til, at der kan gennemføres en undersøgelse af virkningerne af reglerne om beskikkelse af advokat til voldtægtsofre. Jeg sagde, at der ikke i øjeblikket var et dokumenteret – jeg kunne også have sagt sandsynliggjort – behov for en advokatbeskikkelse. Men lad os tage den undersøgelse, inden vi ændrer på reglerne.

Ebba Strange (SF):

Det er jo ikke nye sager fra det konservative folkeparti, vi ser her. Vi har set dem adskillige gange før. Jeg kan meddele, at fra SFs side har vi ikke skiftet standpunkt i de sager, som dette lovforslag omhandler.

Når det drejer sig om at beskikke advokater til voldtægtsofre, sagde jeg ved behandlingen den 28. januar 1981, at jeg syntes, vi skulle se, hvordan det nu forløb med, at vi havde givet mulighed for at beskikke advokat i voldtægtssager, og vi vil under alle omstændigheder afvente den undersøgelse, justitsministeren har sat i gang vedrørende dette spørgsmål.

Jeg vil godt sige, at efter min vurdering adskiller voldtægtssager sig væsentligt fra andre voldssager. Der er i styrkeforholdet, forholdet mellem offer og gerningsmand, en klar forskel på en voldtægtssag og en almindelig voldssag. Det er jo tit således i almindelige voldssager, at forskellen i styrkeforhold og forskellen mellem, hvem der bliver offer, og hvem der er gerningsmand, er mindre klar. I voldtægtssager er det altid klart, hvordan styrkeforholdet er. Jeg mener, at vi i almindelige voldssager skal være fantastisk forsigtige med pludselig at have to til at optræde som anklagere i en sag. Derfor er det ikke nær så oplagt en sag at give et, om jeg så må sige, almindeligt voldtægtsoffer en advokat, som det er at give voldtægtsofrene det. Det være sagt for dog at have sagt lidt nyt

ved denne behandling i forhold til tidligere behandlinger.

Med hensyn til forslaget vedrørende varetægtsfængslingen er vor stilling lige så klar, som den har været de tidligere gange, vi har behandlet forslaget. Vi mener ikke, at der er brug for en udvidet mulighed for varetægtsfængsling i dette land. Tværtimod, vi mener, at der varetægtsfængsles for meget, for længe, og at vores bestræbelser burde gå ud på at varetægtsfængsle mindre og varetægtsfængsle i kortere tid. Derfor vil vi aldrig være med til noget, der udvider varetægtsfængslingerne.

Vi har principielt ikke noget imod en hurtig retsforfølgning, men vi har noget imod, hvis en hurtig retsforfølgning skulle komme til at gå ud over retssikkerheden. En sag skal have den tid, den skal have for at blive opklaret, for at få skyldspørgsmålet klarlagt.

Det er påfaldende, at det netop er i disse sager, man fra konservativ side taler så meget om hurtig retsforfølgning, at det ikke er i sager om den store kriminalitet, hvor sager kan trække ud år efter år efter år efter år. Jeg ved godt, at de er komplicerede, og at der kan være grunde til, at de er langvarige, men jeg tror, det virker meget uheldigt på befolkningens opfattelse af retssikkerheden i dette land, at store økonomiske sager trækker ud det ene år efter det andet. Det tror jeg virker mere uheldigt på retsfølelsen og retsopfattelsen end de sager, som det konservative folkeparti foreslår en hurtigere retsforfølgning i.

Knud Lind (FP):

Man kunne jo begynde at spekulere på, efter at have hørt fru Ebba Strange, hvad der var værst, at blive voldtaget eller at få slået et par tænder ud eller miste et øje. Det er sådan set lidt af det, man kommer ind på.

Hvis man kun havde fremsat forslag om ændring af § 762, stk. 2, ville fremskridtspartiet have været meget velvilligt indstillet over for lovforslaget. Dog må jeg sige, også for så vidt angår § 762, stk. 2, at det kræver jo, at der er plads i arresthusene. Uanset hvor god ens vilje er, skal der altså være plads. Og det har jo ikke ligefrem været plads, der har været nok af i arresthusene; ellers havde man vel ikke lavet loven om for så vidt angår